

simpelthen aldrig blive truffet beslutninger på miljøområdet og på sundhedsområdet.

Enhedslistens ønske om at stoppe beslutninger, der går Danmark imod, ville simpelt hen skade kampen for til stadighed at gennemføre beslutninger til gavn for miljø- og sundhedsfilstanden i Europa.

Lad os se på et eksempel. Man kunne jo forestille sig de 14 lande i EU blive enige om en CO₂-afgift, der ifølge Danmark er knap så god som den danske CO₂-afgift. Skulle vi så i Danmark stemme imod et sådant forslag? Skulle vi forhindre, at de 14 lande fik en CO₂-afgift, mod at Danmark til gengæld var nødt til at lave en lille begrænsning på sin egen?

Der er for mig at se ikke nogen tvivl om, at det ville være til fordel for miljøet, at Danmark gav sig, altså ikke stoppede en fælles CO₂-afgift, selv om den måske ikke var helt magen til den danske, så det, det tyder på hos forespørgerne, er vel, at man reelt ønsker at stoppe Unionen, og i den forbindelse er det flintrende ligegyldigt, om det så samtidig skader miljøet og sundheden i Europa.

For Venstre er miljø- og sundhedspolitik vigtige politiske områder i det eksisterende EU-samarbejde. Det er der især to årsager til.

For det første kender forureningsproblemer som bekendt ingen landegrænser. Et rent miljø er en fælles europæisk opgave.

Den anden årsag til, at det er vigtigt at træffe den slags beslutninger i EU, er, at en skærpet miljø- og sundhedspolitik ofte øger udgifterne i de enkelte lande. Når beslutningerne træffes i Fællesskabet, bliver de enkelte landes konkurrenceevne ikke forringet i forhold til de øvrige europæiske lande, så den gøldede demonstrationspolitik, som der er lagt op til fra forespørgernes side, gavner ingen. Vi må tage miljø- og sundhedsopgaven alvorligt i Europa, og det gør man i hvert fald ikke ved at nedlægge veto, eller hvad Enhedslisten nu forestiller sig man skulle gøre for at stoppe det, som Danmark ikke er helt enig i.

Muligheden for en fornuftig og effektiv miljøpolitik er løbende blevet forbedret i EF- og EU-Traktaterne. Senest med Maastricht-Traktaten er stort set al miljøpolitik vedtaget ved kvalificerede afgørelser, det vil sige, at det er blevet meget lettere at træffe miljøbeslutninger.

Ligeledes er miljøgarantien en vigtig sikkerhedsventil for et land, der på særlige områder ønsker at opretholde en miljømæssigt og sundhedsmæssigt begrundet standard, der ligger højere end de øvrige landes.

Venstre støtter miljøgarantien i EU. Miljøgarantien er jo et vigtigt led i det indre marked, der blev vedtaget i 1986. Dengang stemte Venstre for det indre marked, og vi stemte for miljøgarantien, mens venstrefløjen, Socialdemokratiet, SF og De Radikale, stemte imod miljøgarantien, og det er vel nok en af forklaringerne på, at Socialdemokraterne stadig væk – i hvert fald Socialdemokratiets ordfører, hr. Ove Fich – har lidt problemer med miljøgarantien. Det skyldes nok, at det netop var Venstres udenrigsminister, der fik den gennemført i EU, og at Venstre og De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti stemte for den, hvorimod Socialdemokraterne altså valgte at stemme imod miljøgarantien. Jeg tror, at noget af forklaringen på aggressiviteten over for den nuværende miljøgaranti hos den socialdemokratiske ordfører kan findes i den del af historien.

Vi glæder os i Venstre over, at miljøgarantien netop er blevet bekræftet ved EF-Domstolen. Vi har allerede diskuteret, at man jo i PCB-sagen har set, at Domstolen accepterer, at Tyskland opretholder et forbud, selv om det i og for sig strider imod de fælles regler. Man har accepteret, at PCB er sundhedsskadeligt, og derfor får Tyskland lov til at opretholde forbudet. Det forventer vi så også at Danmark får lov til. Vi har som bekendt også forbud mod PCB.

Med den afgørelse ved Domstolen burde al kritik af miljøgarantien være bortfaldet, og det er den måske også for en stor del. Jeg har i hvert fald forstået, at de fleste mener, at miljøgarantien er god om end ikke god nok.

For Venstre er miljøgarantien god nok. Vi mener ikke, at miljøgarantien skal benyttes til at lave nye tekniske handelshindringer, og derfor er vi tilfredse med den nuværende formulering af Traktaten, hvorefter Kommissionen skal påse, at garantien ikke bruges til vilkårlig forskelsbehandling eller skjult begrænsning af samhandelen.

I praksis foretrækker Venstre, at vi normalt benytter miljøgarantien, ligesom vi benytter vetoretten.

Et land kan ved at true med at benytte garantien så at sige tvinge de øvrige lande til i forhandlingerne at acceptere en højere miljøbeskyttelse, og det mener vi er den bedste måde at benytte miljøgarantien på for Danmark. Det har også vist sig at fungere, fordi de andre lande naturligvis har en interesse i, at vi bevæger os eller harmoniserer vores regler også på miljøområdet. Vi er normalt ikke særlig glade for, at